N A D Ě J E

Zlomky ze života kladenského farního společenství

VÁNOCE

2023

Vážení a milí farníci,
sestry a bratři v Kristu,
dovolte, abych vám nejprve poděkoval za to všechno menší i větší, co se podařilo ve skoro již minulém roce 2023 ve farnosti uskutečnit. Každý rok slavíme velké církevní svátky, máme často křty dospělých během Velikonoc a dětí v průběhu celého roku, bývá biřmování, první svaté přijímání, výročí posvěcení kostelů, mnoho hodin adorace, modlitby růžence, a tak bych mohl pokračovat ve výčtu duchovních aktivit, které jsou „viditelné“. Ale toto vše není vůbec samozřejmé: je to dar od našeho Pána, na kterém spolupracujeme s Ním a mezi sebou. Bez této lidské spolupráce by řada akcí vůbec nemohla proběhnout. A právě za tuto spolupráci bych vám všem chtěl poděkovat. „Ne nám, Hospodine, ne nám, ale svému jménu zjednej čest a slávu“, tak se modlíme v jednom ze žalmů. Kéž je tedy všechno naše úsilí k větší slávě Boží.
Praktické křesťanství je vidět ve službě bližním. K této službě směřuje činnost naší charity a vás všech, kteří s charitou anebo i mimo její rámec vidíte potřeby chudých či jinak znevýhodněných a spěcháte jim na pomoc. Tedy díky panu řediteli charity za jeho roční působení v této funkci a všem dobrovolníkům a dobrovolnicím za jejich úsilí a nasazení. A je tu mnoho skrytého, co není v pomoci bližním vidět a za to všem díky.
Nejsme sice ze světa, ale ve světě žijeme, jak čteme v Janově evangeliu, a tak se musíme postarat i o praktický provoz farnosti. Budovy se samy neopraví a ani na E.onu by za energie nechtěli zaplatit tzv. „vatikánskou měnou“ (=zaplať Pán Bůh). Velký dík tedy patří vám všem, kteří se podílíte na chodu farnosti nejen svými penězi, ale i časem, který různým způsobem věnujete menším či větším opravám a úpravám far a kostelů, které nám patří a máme za ně odpovědnost. Je to práce velmi široká: od úklidu a chystání květin, až po jednání s firmami, městem a arcibiskupstvím, aby vše mohlo dobře fungovat a sloužit.
O Vánocích slavíme vtělení věčného Božího Slova, které se stalo tělem, a v osobě Ježíše Krista přebývalo a přebývá mezi námi. Je to čas velkého díkůvzdání a radosti, kterou nemusíme nutně vyjadřovat ohňostroji a hlasitou zábavou, ale ve chvilce rozjímání nad malým Jezulátkem, které nás vítá v jesličkách.
Požehnané svátky Narození Pána!

P. Martin

Farní charita Kladno děkuje všem dárcům, partnerům, dobrovolníkům za jejich podporu v roce 2023.
Díky Vám jsme mohli lidem poskytnout nejen materiální pomoc, ale také jim s Boží pomocí přinést radost v srdci.
Přejeme Vám všem požehnané svátky, příjemné prožití Nového roku a těšíme se na vaši laskavou přízeň v roce 2024
Společně jsme silní!
Za Farní charitu Kladno,

Bc. Petr Švec

Darujte vzdělání a naději dětem z nejchudších zemí světa
Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žád-

né náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu –
pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa. Jménem bezmála 2,5 milionů dětí v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

Petra Burianová,
ambasadorka hnutí Mary's Meals,
výherkyně soutěže Peče celá země,
tvůrkyně pořadu Pečení na neděli.

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2 a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč. Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štědrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší
budoucnost. Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals. Více na
www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

Nábožná modlitba
k
PANNĚ MARII

O matko krásné lásky a naděje,
s radostnou a pevně důvěřující duší
spěcháme k tobě,
neboť u tebe jest nebeská rozkoš, požehnání a spása.
Jako celým nebem
naplňuje nás tvá svatá blízkost.
U tebe jsme blízcí útěchy.
Ano, svatost obklopuje tebe vůkol.
Nebeské city vznikají v nás,
když jenom na svatý obraz tvůj pohlédneme.
Přicházíme k tobě
o pokoj pro svá sklíčená srdce,
o potěchu a pomoc v naší bídě prositi.
Prosíme pokorně,
pohlédni milosrdně na nás,
o matko milosti,
a vypros nám vyslyšení našich proseb
a vypros nám tu milost,
abychom rádi a spravedlivě sloužiti mohli Bohu.
Tak tebou potěšeni, s vděčnou duší,
loučíme se s tebou,
o nejkrásnější matko Maria.
AMEN.

Z poutního obrázku k Panně Marii bechyňské,
pravděpodobně z přelomu 19. a 20. století
graficky zpracovala
a lehce jazykově upravila MKM.
Na lícové straně je vyobrazení Panny Marie Bolestné
pod křížem ve světelné záři se dvěma anděly po stranách,
vznášející se nad chrámem.
Začátek Adventu A.D. 2023.

Nikdy znovu. Nápis na památníku v koncentračním táboře Dachau v několika jazycích sice hlásí nikdy znovu, ovšem téměř denně jsme svědky zločinů v různých zemích a podobách. Tábor Dachau byl vystavěn před 90 lety a stal s e modelem pro výstavbu ostatních koncentračních táborů. Prošlo jím na 200 tisíc vězňů z třiceti zemí, přičemž dvě třetiny tvořili političtí vězni a třetinu židé. Postupně byli do tábora posíláni odpůrci režimu, kněží a řeholníci, Židé a také homosexuálové. V sobotu 14. října t.r. jsme s kladenským spolkem odboje (Spolek pro zachování odkazu českého odboje) navštívili toto místo, které je spojené také s mnohými osobnostmi z českých zemí. Malíř, grafik, ilustrátor a spisovatel Josef Čapek, grafik, typograf a malíř Vojtěch Preissig, biskup a pozdější 33. arcibiskup pražský a primas český Josef kardinál Beran, biskup, řeholník, jeden ze zakladatelů salesiánské provincie Štěpán kardinál Trochta, Páter Bedřich Hoffman a jeho přítel generál duchovní služby Metoděj Kubáň… to jsou jen některá jména významných osobností. Někteří v Dachau zemřeli, jiní měli to štěstí a hrůzy koncentráku přežili.

Ti, co prošli Dachau, jsou zachováni v databázi spravované Památníkem Terezín. My z Kladna jsme vzpomněli na jednoho z vězněných, Josefa Kloučka, děkana a vikáře kladenského arciděkanství, který měl vězeňské číslo 33734 a táborem v Dachau prošel již 16.6.1939 - 10.7.1939. Byl zatčen v souvislosti s událostí, která se stala na Kladně v noci ze 7. na 8. června 1939. Tehdy Jan Smudek zavraždil strážmistra Wilhelma Kniesta. Dne 8. června 1939 se konalo jubilejní padesáté výročí „Krvavého Božího těla“ a na náměstí před radnicí byly postaveny oltáře ke slavnosti. U jednoho z oltářů prý děkan Josef Klouček pronesl při požehnání tato slova *„Aby naše těžce zkoušená vlast znovu vzkvétala, k tomu nám dopomáhej Bůh a Matka Boží. Svatý Václave, volá tě tvůj lid - vrať své zemi požehnání, vrať svým dětem klid!*“.

V souvislosti se smrtí Kniesta následovalo hromadné zatýkání představitelů města a tak se děkan P. Josef Klouček s ostatními kladenskými občany, včetně starosty Františka Pavla, dostal nejdříve na brněnský Špilberk (kde starosta Pavel tragicky zahynul) a poté byl transportován do Mauthausenu a následně do Dachau. **Je pravděpodobné, že právě P. Josef Klouček byl vůbec prvním českým kněžím, který si odpykával trest v Dachau.**

Text a foto: P. Hroník

Popis k fotografiím:

Obr. 1 a 2 Todesangst-Christi-Kapelle - římskokatolická Kaple Smrtelných úz-

kostí Páně vystavená v Dachau v roce 1960 je odkazem na strach ze smrti,

kterým v táboře dnem i nocí trpěly desetitisíce vězňů.

Obr. 3 a 4 Na průčelí kaple umístěn bronzový reliéf Odpočívajícího Krista

s textem v několika jazycích o utrpení 40 tisíc polských vězňů.

Ve čtvrtek 21.12. v 9 hod. ráno se sejdeme na vánoční úklid a výzdobu kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Kročehlavech. Všichni, kdo mohou a mají během dopoledne čas, jsou vítáni. Rádi také přijmeme nové pomocníky a pomocnice na pravidelný úklid během celého roku. Stojí to tak asi šestkrát za rok jedno páteční nebo sobotní dopoledne. Čím víc času věnujeme péči o "svůj" kostel, tím víc se v něm budeme cítit doma. :-) Bližší informace na 776 268 202.

Přeji požehnaný Advent.

M. Prentisová

Adventné zamyslenie

Náš Pán neprichádza do sveta ako kráľ, tak ako si to predstavoval židovský národ, ale ako ten, ktorého nikto nechcel

ani len prijať. A to ešte aj v situácii, v ktorej by sa snáď každé srdce, ktoré má v sebe aspoň trochu súcitu, zľutovalo. Nakoniec mu teda neostalo nič iné, len sa narodiť v maštali. A čo tvoje srdce? Ja sám sa často zamýšľam, ako je na tom to moje. Je čisté alebo nie? Býva v ňom hriech alebo nie? A ako sa tak zamýšľam, hovorím si: „Do tohto srdca Pán nikdy nevkročí!“ Och, ako veľmi sa vie človek mýliť.

Pán prišiel ako dieťa nádejí pre každého z nás. Tieto Vianoce sa narodil aj do tvojho srdca. Ak máme v sebe otázku, či to srdce bolo pripravené a teda či naozaj prišiel… Odpoveď je ukrytá práve v Jeho narodení. On sa narodil v maštali! My sa máme usilovať o to, aby bolo srdce pre Pána v tento čas dokonalé. Pán sa narodil, pretože chcel a stále chce. Narodil sa do maštale, aj do tvojho srdca. Teda moja snaha má byť nechať si srdce týmto narodením zmeniť tak, ako sa z betlehemskej maštale stalo miesto narodenia Kráľa kráľov. Tak je vnímaná dnes a tak ju opisuje aj koleda, v ktorej sa spieva: „Ej, slama, slama premilá“.

Vstúp do svojho srdca a poznaj, že je v ňom Pán. Naozaj sa narodil, či je to vila alebo maštaľ.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti, že si sa narodil do našich sŕdc aj tieto Vianoce a stále prichádzaš v každom prijímaní. Ďakujeme Ti, že počas tohto vianočného času môžeme oslavovať Tvoj príchod pre každého z nás a že ako dieťa prichádzaš doprostred nás, aby si nám ukázal, že v slabom sa prejavuje Božia sila. Amen.

Chebenová Anna

Domus Dei – domus orationis

Svatá církev učí a povinni jsme věřit, že v posvěcené hostii je Ježíš Kristus opravdu přítomen pod způsobem chleba. Ale musíme též uvážit, že tu dlí na našich oltářích jako na trůně lásky a milosrdenství, aby daroval milosti a ukázal nám lásku, kterou nás miluje přebývaje dnem i nocí skrytý mezi námi. Víme, že právě z této příčiny sv. církev ustanovila svátek Božího Těla se slavnostními průvody a s vystavenou velebnou Svátostí; aby se věřící Ježíši Kristu klaněli, činili díky, vroucně se k němu modlili a vděčně vyznávali a uctívali láskyplnou přítomnost a pobyt Jeho v nejsvětější Svátosti oltářní.

Eucharistický Kristus – to je Ježíš Kristus skutečně, osobně a podstatně přítomný pod eucharistickými způsobami s Tělem, Krví, Duší a Božstvím. Božská Osoba skutečně svobodně zvolila chudobu lidské přirozenosti, skrývajíc své Božství; neviditelně přítomný pod viditelnými a hmotnými způsobami chleba a vína. Ve svaté Hostii Pán Ježíš nepřekonatelným způsobem zjevil a uskutečil tuto pravdu: *Quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives.* „Ačkoliv bohatý, stal se pro vás chudým.“ (2 Kor 8,9) V eucharistické přítomnosti se Ježíš vydal nejen ze svého božského bohatství, ale také ze své božské a lidské moci. Co by mohlo být křehčí a slabší než malá svatá Hostie? A nejen Hostie samotná, ale každý z jejích malých úlomků, ve kterých je obsažen celý eucharistický Ježíš! Jaká chudoba a jaká slabost!

Svátostná přítomnost Kristova pod způsobem chleba je vznešenější než Jeho přítomnost v posvátných knihách evangelia, a proto by pocty vzdávané Kristo-

vu svátostnému Tělu měly být ještě vznešenější než pocty vzdávané svatému evangeliu. I proto nám sv. František zanechal toto napomenutí: *„Proto vás všecky, moji bratři, zapřísahám s veškerou láskou, jaké jsem schopen, a líbaje vaše nohy, abyste, nakolik můžete, vzdávali veškerou úctu a veškerou poctu nejsvětějšímu Tělu a Krvi našeho Pána Ježíše Krista, v němž jsou všechny věci na nebi a na zemi přivedeny k pokoji a usmířeny s všemohoucím Bohem!"* (Dopis Řádu, kap. I.) *„Prosím vás více, než bych to dělal pro sebe, abyste pokorně, ale naléhavě zapřísahali pastýře církve, aby více než cokoliv ve světě ctili nejsvětější Tělo a Krev našeho Pána Ježíše Krista, Jeho jméno a slova, jimiž je jeho Tělo proměňováno. Ať je druhým vysluhují zbožně a ohleduplně. A když je kněz proměňuje na oltáři, všichni lidé mají vzdávat na kolenou chválu, slávu a čest Pánu, pravému a živému Bohu."* (Dopis všem představeným Řádu)

Co křivd a urážek náš Vykupitel již vytrpěl a trpí den co den v této Svátosti od týchž lidí, k nimž sestoupil na oltáře. Právem si na ně stěžoval sv. Markétě Marii Alacoque, jak se vypravuje v knize o pobožnosti k božskému Srdci Páně. Jednoho dne, zrovna když služebnice klečela před nejsv. Svátostí, ukázal jí Pán Ježíš své plamenné srdce, ověnčené trním a z vrchu zdobené křížem, a takto ji pravil: *„Viz toto srdce, které lidi tolik milovalo a ničeho nešetřilo, až se i strávilo, aby jim ukázalo svou lásku. A většina jich odměňuje se mi jen nevděkem, který dávají najevo neúctou, chladností, svatokrádežemi a pohrdáním mnou v této Svátosti lásky. A nejvíce mě bolí, že to jsou duše mně zasvěcené."* Poté jí Pán Ježíš pravil, že si přeje, aby byl v pátek v oktávu Božího Těla ustanoven svátek Jeho nejsvětějšího Srdce a aby ten den duše ho milující vroucí zbožností a láskou hleděly napravit urážky a křivdy, jichž se mu od lidí v této velebné Svátosti oltářní dostává. A slíbil hojné milosti všem, kdo by jej takto ctili.

Je tedy jasné, že je radostí našeho Pána Ježíše Krista být mezi lidmi. Sám je neopustí, ačkoliv je od nich opuštěn a opovrhován. Z toho také vysvítá jak milí jsou Srdci Pána Ježíše ti, kdo ho často navštěvují a u něho v kostelích se rádi zdržují. I proto je velmi žalostné, že takové pobožnosti, jako je eucharistická adorace či návštěvy nejsvětější Svátosti, které dříve tak významně živily naši víru v Pána a v Jeho lásku k nám jsou nyní zanedbávány a od některých dokonce zesměšňovány.

Když vcházíme do chrámu je třeba pečlivě dbát na to, abychom přicházeli s náležitou nábožností a uctivostí. Hříšně jednají ti kdo tak nečiní. Chrám je domem Božím – skutečným sídlem Božího Syna! A opovážlivě jedná ten kdo v domě Božím zbytečně povoluje svým očím a ústům, zvláště ve chvílích, kdy má být náš zrak, s horoucí láskou, upřen na kříž. Někteří jsou tak opovážliví, že se mezi Mší svatou, bohoslužbou nejvyšší a nejdůstojnější, všetečně ohlížejí, okukují všecky vcházející a vycházející, zatěžují si hlavu světskými myšlenkami a o zbytečných věcech bez ostychu tlachají a klábosí! Těmto může Kristus Pán plným právem říci, co řekl prodavačům v jerusalémském chrámu: *Domus mea domus orationis vocabitur; vos autem fecistis illam speluncam latronum.* „Můj dům ať je domem modlit-

by, ale vy z něho děláte lupičské doupě.“ (Mt 21,13) Naše chrámy nejsou pouhými modlitebnami, jak se zde snažím zdůraznit; ony jsou domy Božími. Jesliže Kristus skutečně takovým způsobem vymrskal židy z jerusalémského chrámu, kterak teprve vymrská těm křesťanům, kteří zneuctívají Jeho svatý dům tlacháním, všetečným ohlížením či dokonce necudnými pohledy na osoby druhého pohlaví. Svatý Jan Almužník takovým lidem rovnou ukázal dveře a pravil: *„Přišel-li jsi sem se modlit, tedy se srdcem i s ústy se modli! Přišel-li jsi sem ale tlachat, věz, že stojí psáno: Dům Boží dům modlitby jest! A proto nečiň ho tlachárnou!“* Toto je pak stvrzeno svatou synodou na 22. zasedání Tridentského sněmu roku 1562. V Dekretu o tom, co je třeba zachovávat a čeho se vystříhat při slavení mše, koncil řekl: *„Z kostelů pak má být vyloučena taková hudba, kde se [...] směšuje něco nevázaného nebo nečistého, rovněž pak všechny světské činnosti, prázdné, a proto bezbožné řeči, chození po kostele, kravál a hluk; aby bylo možno říci, že dům Boží je domem modlitby.“*

O zbytečném pohlížení po kostele nám zanechává svědectví blahoslavená panna Veronika z Binanska: *„Když jsem jednou mezi mší svatou pohlížela na jistou sestru, u oltáře klečící, pokáral mne můj anděl strážný s takovou přísností, že jsem hrůzou téměř omdlela. Ó, jak hrozně se na mne podíval a jak tvrdá slova ke mně promluvil! Řekl: Proč jsi žádosti svého srdce nevzala v uzdu a proč jsi se všetečně ohlížela po své sestře? Zda-li pak také víš, že ses tím proti Bohu nemálo prohřešila? Takto a podobně se mnou anděl mluvil a uložil mi těžkého pokání. Po tři dny jsem pro-to hořce plakala; a když nyní mši svaté obcuji, netroufám si hlavy pozvednout z bázně před božskou velebností.“* Z této události můžeme usoudit, jak se Bohu naše ohlížení a pohledy protiví. Už tak máme dost co činit, máme-li na uzdě udržet naše myšlenky, abychom strávili čas v kostele ustavičnou modlitbou. Kdo se ohlíží se zcela zbytečně a dobrovolně oddává těkavým a roztržitým myšlenkám; a pak věru není bez hříchu. Když na nás tedy během mše svaté, či při jiné podobné příležitosti, padne takové pokušení vzpoměňme si na blahoslavenou Veroniku z Binanska, kterak byla přísně pokárána od svého strážného anděla.

Pakliže hřešíme v kostele, a především pak při mši svaté, roztržitou myslí a pohledy, jakým hříchem je asi mezi mší svatou tlachat a smát se. Vždyť přece ústa dovedeme vzít na uzdu mnohem snáze nežli očí, proto je také tlachání v kostele mnohem větším hříchem nežli ohlížení se; zejména také že jím nebývá uražen toliko Bůh, ale že jím bývají také ostatní přítomní pohoršováni a ve svých modlitbách vyrušováni. Pro žádnou zbožnou duši není příjemným zážitkem, když přede mší svatou zkoumá sama sebe a krůček od ní mezi sebou jiné duše klábosí o věcech světských; jen pár kroků od svatostánku! Kostel není ani náš dům a není ani ulicí, abychom v něm volně hovořili; kostel je dům Páně a dům Páně je domem modlitby.

Kéž Bůh dá, aby srdce naše byly proniknuty těmito slovy sv. Františka z Assisi: *„Zapřísahám vás všechny, bratři, s veškerou láskou, jaké jsem schopen, a líbaje vaše nohy: Vzdávejte nejsvětějšímu Tělu našeho Pána Ježíše Krista veškerou úctu a veškerou poctu,*

nakolik můžete!“ Opravdu neexistuje nic a nikdo větší než svatá Hostie a každý z jejích i nejmenších úlomků, neboť Tělo Kristovo je sám Pán: *„Corpus Christi enim Dominus est!“*

Zadostiučinění eucharistickému Ježíši

Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují.

Nejsvětější Trojice, Otče, Synu s Duchu Svatý, hluboce se Ti klaním a obětuji Ti drahocenné Tělo a Krev, Duši a Božství Pána Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa, na usmíření za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je urážen. A pro nekonečné zásluhy Jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkvrněného srdce Mariina Tě prosím za obrácení ubohých hříšníků. Amen.

Svatá Hostie, obětovaná za spásu hříšníků, *smiluj se nad námi.*

Svatá Hostie, znamení odporu, ***R***

Svatá Hostie, urážená rouhači, ***R***

Svatá Hostie, Chlebe andělů, daný lidem, ***R***

Svatá Hostie, hozená do bláta a pošlapaná, ***R***

Svatá Hostie, zneuctěná nevěrnými kněžími, ***R***

Svatá Hostie, zapomenutá a opuštěná ve Tvých kostelích, ***R***

Pro nesmírné pohrdání touto nejpodivuhodnější Svátostí, *podáváme Ti zadostiučinění.*

Za Tvé neskonalé ponížení ve Tvé obdivuhodné Svátosti, *odpusť nám Pane*.

Za všechna nehodná přijímaní, ***R***

Za neúctu zvrácených křesťanů, ***R***

Za znesvěcení Tvých svatyní, ***R***

Za zneuctěná a unesená ciboria, ***R***

Za neustálá rouhání bezbožných lidí, ***R***

Za zatvrzelost a věrolomnost heretiků, ***R***

Za nedůstojné hovory vedené ve Tvých svatých chrámech, ***R***

Aby se Ti zalíbilo rozmnožit ve všech křesťanech úctu náležící tomuto klaněníhodnému Tajemství, *prosíme Tě, vyslyš nás.*

Aby se ti zalíbilo vyjevit Svátost Tvé lásky heretikům, ***R***

Aby se Ti zalíbilo udělit nám milost, abychom usmiřovali jejich nenávist svou vroucí láskou k Tobě, ***R***

Aby se Ti zalíbilo milostivě přijmout naše pokorné zadostiučinění, ***R***

Čistá Hostie, svatá Hostie, neposkvrněná Hostie, *slyš naši modlitbu; kéž naše volání pronikne k Tobě.*

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, který jsi ráčil zůstat s námi v podivuhodné Svátosti do konce světa, abys svému Otci vzdal věčnou slávu památkou na své umučení a dal nám Chléb věčného života: Uděl nám milost, abychom se srdcem plným bolesti želeli bezpráví, kterého se Ti dostalo v tomto klaněníhodném Tajemství, a mnoha svatokrádeží páchaných bezbožníky, heretiky a špatnými katolíky.

Zapal nás vroucí horlivostí, abychom zadostiučinili za všechny tyto urážky, jimž jsi ve svém nekonečném milosrdenství raději vystaven, než abys nás připravil o svou přítomnost na našich oltářích; jenž s Bohem Otcem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ Bůh po všechny věky věků. Amen.

Sestavil J. Červenka

Příspěvek Mariiny legie

V rámci schůzek Mariiny legie je vymezen i čas na duchovní četbu. Rádi si mimo jiné čteme i z tzv. „Modré knihy“, ze které je následující úryvek:

„Moji přemilí synové (kněží), sklánějte se se mnou nad těmito jeslemi, kde se můj Syn sotva narozený ještě chvěje zimou a pláče! Klaňme se mu společně, protože je to pravý Syn Boží! Já vás zvláště miluji, protože jste jeho kněží. Dostali jste moc, která vás činí tak velice podobnými vaší nebeské Matce. Když sloužíte mši svatou, také vy rodíte mého Syna. Ježíš se skutečně stává přítomný v hostii proměněné slovem kněží. Kdyby nebylo vás, synové moji přemilí, můj Syn by se nemohl učinit přítomným ve svátosti Eucharistie. Ježíš je v Eucharistii skutečně přítomný se svým Tělem, se svou Krví, se svou Duší a se svým Božstvím. Vy, kněží, obnovujete skutečnost tohoto jeho narození v čase.“

Mariina legie Vám přeje požehnané vánoční svátky a též Vás zve na své pravidelné schůzky, které se konají na faře každé úterý v 19.00 hod.

Peroutkovi

Pomůže někdo?

Máme ve škole dvě malé děti, o které se stará jen maminka. Otec o ně už několik let neprojevil zájem, ani na ně neplatí. Paní (Nová, jméno je změněno) se přestěhovala zpátky do Kladna, pochází odtud.

Myslím, že je už velmi vyčerpaná, unavená a nemá sílu o děti pečovat tak, jak by si přála, kdyby byla ve větší pohodě.

Snad by uvítala nějakou finanční pomoc, ale také materiální pomoc, například oblečení pro děti. Děkuji velice za šatník farní charity a věřím, že nějaké teplé oblečení dětem bude. Horší to bude asi s obutím.

Možná by se našel někdo, kdo by mohl pomoci s dětmi anebo i jinak.

Paní Nová neví o tom, že si Vás dovoluji takto oslovit, ale myslím, že v tomto adventním čase máme srdce zvláště citlivá k nouzi a těžkostem našich bližních.

Známe „Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších …“.

Můžete se obracet na mě nebo na ředitele farní charity pana Petra Švece. Předem velice děkuji.

Srdečně Vás zvu na naši vánoční slavnost v kročehlavském kostele ve čtvrtek 21.12. od 16:00, potom se ve škole otevře kavárna, toustárna a burza knih.

Jaroslava Jenčíková

To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila ….
Jan 1,5

Plamínek odebraný z věčného ohně, který hoří v jeskyni pod bazilikou Narození Páně v Betlémě v centrální části Palestiny, představuje **symbol míru, lásky, naděje a přátelství**. Rozvoz světla zajišťují **skauti a skautky** z celého světa.

Do České republiky ho od roku 1990 z Rakouska dovážejí brněnští skauti.

Betlémské světlo přivezou do Kladna skauti Orionu Kladno v sobotu dne **16.prosince 2023.**

Světlo budeme rozdávat v klubovně Kulatá bába v Podprůhonu dne **23. prosince 2023** v době od **16 do 18** hodin.
Skauti ze střediska Stopa budou rozdávat světlo dne **23. prosince 2023** u kaple sv. Floriana v době od **10 do 12 hodin**.
Také bude světlo svítit v Kročehlavech při mši svaté v **16 hodin na Štědrý den**. Poté si ho můžete odnést domů.
V kostele sv. Václava v Rozdělově si můžete vyzvednout světlo na **Štědrý den** v době od **9,30 do 12 hod a od 15 do15,55 hod.**
www.betlemskesvetlo.cz

Pozvání na dvě vánoční výstavy v kostele sv. Mikuláše v Hnidousích

Letos se v našem kostele o Vánocích sejdou hned dvě benefiční výstavy, na které srdečně zveme vás, vaše blízké a přátele. Budou k vidění do 21. ledna 2024, vždy v neděli a o svátcích před a po mši svaté (10:00 – 10:30, 11:30 – 12:00h). Návštěvy v jiných časech jsou možné po dohodě, zájemci se mohou ozývat na e-mailovou adresu *kostel.hnidousy@gmail.com*. Je to další dílek pestré mozaiky akcí, kterými se naše farnost snaží otevřít své kostely veřejnosti a vytvářet společenství s lidmi, kteří běžně do kostela nechodí. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován na zrestaurování historického betléma v našem kostele a na opravy samotného kostela.

Výstavu uměleckých fotografií „Kostel promlouvá“ jsme otevřeli 5. prosince, tedy v předvečer svátku patrona kostela. Je to kolektivní dílo deseti amatérských fotografů sdružených ve spolku Fotografové Kladno z.s. Záběry pro tuto výstavu vznikly převážně během jednoho prosluněného sobotního odpoledne na konci září, kdy jsem měl možnost jejich autory kostelem provázet a sledovat, že vnímají jeho prostor a nejrůznější detaily úplně jinak než já. Následovaly pak dlouhé hodiny, které fotografové strávili tříděním záběrů a jejich úpravami. Náročné jistě bylo i domlouvání, které z mnoha zdařilých fotografií se nakonec na omezeném prostoru výstavních panelů objeví. Na velkoformátových, převážně černobílých fotografiích se jim podařilo mimořádně působivě zachytit neokázalou krásu a duchovní rozměr našeho kostela, tak, jak k návštěvníkům promlouvá ve chvílích ticha. Ve chvílích, kdy kostelem nezní varhany, zpěv, čtené Boží slovo, kázání ani tlumený rozhovor ve zpovědnici.

Jedna z vystavených fotografií, autor: Ivo Hraban, Fotografové Kladno z.s.

Chtěl bych Fotografům Kladno poděkovat za jejich tvořivost, pozornost, energii, čas i finanční prostředky, které věnovali našemu kostelu při přípravě této krásné výstavy. Děkuji jim za čas,

který jsme spolu mohli v našem kostele strávit a také za to, že mi pomohli vnímat jeho krásu trochu jinýma očima.

Vystavené fotografie si můžete v případě zájmu zakoupit za cenu 500,- Kč za kus a vyzvednout si je po skončení výstavy. Bližší informace u Jana Mourka, mourek@natur.cuni.cz. Výtěžek z prodeje fotografií bude rovněž věnován na zrestaurování historického hnidouského betléma a na opravy kostela.

Výstavu „Betlémy s příběhem" otevřeme na svátek sv. Štěpána, 26. prosince po mši svaté. Letos ji pořádáme už podruhé a můžete si na ní prohlédnout betlémy z domácností našich farníků i ze sbírek soukromých sběratelů. Ke každému z nich bude připojený krátký příběh, který vystihuje, co pro jeho majitele tento betlém znamená, jak jej získal apod. Je hezké, že se nám na výstavě scházejí betlémy z nejrůznějšího materiálu a původu, loni jich bylo více než 40. Snažíme se, aby se exponáty na jednotlivých ročnících výstavy co nejméně opakovaly. Mezi ty nejpůsobivější patří ruční práce dětí – loni mezi nimi byly např. dva keramické betlémy a dva z Lega. Jádro výstavy budou, tvořit betlémy z rozsáhlé sbírky paní Olgy Kačenkové z Tuchlovic, se kterou jsme navázali spolupráci už v loňském prvním ročníku. V tuto chvíli se moc těším, až budeme s přáteli farníky výstavu instalovat a, stejně jako loni, ji rozzáří plamínky několika desítek čajových svíček.

Letos se pokusíme během ledna na výstavu betlémů přilákat i více školních skupin. Budeme proto rádi, když výstavu nejen sami navštívíte, ale její návštěvu navrhnete například i třídní učitelce nebo družinářce Vašich dětí. Plakátek rozesílal otec Martin elektronicky v ohláškách a během Vánoc bude k dispozici v našich kostelích na stolcích s tiskovinami.

Historický betlém v kostele sv. Mikuláše v Hnidousích, foto: Jan Mourek

Jan Mourek

Čtenáři Naděje se již několikrát mohli seznámit s úryvky z pozoruhodného díla německého kapucína Martina z Kochemu (1634-1712) nazvaného Veliký život Pána a Spasitele našeho Krista Ježíše a jeho nejsvětější a nejmilejší matky Marie Panny, které poprvé vyšlo německy roku 1677 a do češtiny jej přeložil kapucín Edelbert Nymburský v samém konci 17. století (první české vydání z roku 1698). Spis byl v Německu i v Čechách tak oblíbený, že byl přes svůj rozsah (a tedy i vysokou cenu) mnohokrát vydán tiskem. Některé kapitoly znali v 18. století takřka všichni, dokonce se v pramenech zmiňují i předčítači, kteří s knihou po večerech obcházeli chudší venkovské chalupy. Kristův život je v textu představen nejen podle mnohdy až příliš stručných evangelií, ale i podle středověkých mystických vidění a podle širší křesťanské tradice, samozřejmě v určitém výběru, který mnohdy ilustruje autorovu

spiritualitu a přináležitost k rodině církevních řádů hlásících se k odkazu sv. Františka z Assisi.

Tentokrát vybírám úryvek z kapitoly 71, nazvané Jak veliký divy na té cestě do Egypta se přihodily. Útěk svaté Rodiny do Egypta, v evangeliích jen velmi stručně zmíněný, je tu vykreslen jako dobrodružný příběh nebo svébytná legenda, ve které Bůh všemožně napomáhá prostřednictvím všeho stvořeného, aby svatá Rodina mohla dosáhnout svého cíle. Nalezneme tu mimo jiné jeden z prvních popisů datlovníku v české literatuře. Loupežník, jehož dítě se vyléčí z malomocenství, není nikdo jiný než sv. Dismas, onen dobrý lotr, více než 30 let poté ukřižovaný po Ježíšově pravici. A ptáčci svým zpěvem pozdravující svatou Rodinu v závěru úryvku snadno připomenou některé z legend o sv. Františkovi.

Miloš Sládek

Podobně jako všemohoucí Pán Bůh žádného v sebe doufajícího neopouští, tak těm svým nejbližším přátelům, Ježíši, Marii a Josefovi, na tý egyptské cestě ráčil přitomným býti, sice bylo by nemožné, aby ti ubozí, chudí a nuzní lidé tu tak těžkou cestu byli vykonati. Protož když přirozeným způsobem nětco se jim nedostávalo, to zázračně Bůh jim poskýtl. Což Rodička boží dokázati chtěla, když k svaté Brigidě takto mluvila: „Žádného nedostatku v zázracích nebylo, v čas dětinství syna mého, neboť všeckno stvoření svému Stvořiteli posluhovalo.“ Též modly pohanské v příchodu jeho do Egypta mnohé samé od sebe se rozkotaly. Z čehož se rozuměti může, že rozličný divy a zázraky tehdáž se přihodily jak na té cestě, tak v zemi egyptské.

Mezi jiním jest pamětihodné, co se jim na té cestě přihodilo, neb jednoho dne, když Maria Panna všeckna unavená od chůze pod jeden palmový strom se posadila a pěkné ovotce toho stromu spatřila, přišla jí chuť toho ovotce koštovati. Ovotce pak toho stromu neroste na ratolestech, ale na způsob nějakých kytek, z níchžto každá jako dvě nebo tři pěstě veliká jest. A protož velmi příjemný jest k vidění, poněvádž tak pohromadě ze stromu roste a visí. Zrna toho ovotce jsou téměř podobné našim švestkám, toliko, že svou sladkostí všecken cukr i med převýšují a několikrát za jeden rok uzraje. Když tehdy Maria žádostivě na to ovotce se dívala a Bůh jí bez potěšení odtuď odjíti nedal, toťhle znenadání nařídil Pán Bůh, aby ten strom svým vrchem až na klín Marie se sklonil a tak dlouho skloněný zůstal, až by oba dva dosti ovotce z něho sobě natrhali, a tak hlad i žížeň zahnali. Z kteréhožto ovotce tak se občerstvili, že tíž té cesty snázej napotom snášeti mohli.

Než ještě pamětihodnější věc jest, která se s jedným lotrem na té cestě přihodila, nebo ten když v širým poli Marii s svatým Josefem zdaleka viděl, tehdy pospíchal s tovaryši svýma, aby je s jejich zboží a statečku obloupil. Pomysli, člověče, v jakým strachu a bázni Maria s svatým Josefem byla, když ten houf lotrů a loupežníků proti sobě běžeti viděla. Divu bylo by nebylo, kdyby se byla z velikého strachu ihned roznemohla. Když tehdy ti loupežníci přiběhli a jim všeckno, cokoliv s sebou měli, pobrati chtěli, tu jeden z nich uzřel jakýsi velmi jasný blesk z obličeje toho děťátka vycházeti, kteréhož tak velice

se ulekl, že z hltavého vlka v tichýho beránka byl proměněn. Protož netoliko ty jiný loupežníky navedl, aby těm ubohým lidem nic zlého neučinili, ale vedl je též do své jeskyně, v které s svou manželkou a dítkama bydlel a tam jísti a píti jim dal, všecknu přívětivost jim prokázal. Nejsvětější Panna velmi se radovala z té tak dobré příležitosti. Protož své milé děťátko, jak nejlípeji mohla, opatřila. Když pak je v vodě zmyla a jeho plínky vyprala, ta též manželka toho lotra své malé dítě, které všeckno málomocné bylo, umyla je v té vodě, v které byl Pán Ježíš zmytý, kteréž ihned od toho malomocenství očištěný bylo. Tomu velmi ten lotr se podivil a čím dýlej, tím lípej svatost toho děťátka poznával. Protož když na druhý den s tou největší uctivostí za dobrý kus cesty Marii a Josefa vyprovázel, naposledy řekl k tomu dítěti: „Pamatůj na mě, když přijdeš do království tvého.“ A to jest ten lotr, který potom s Pánem Ježíšem byl ukřižován a jej po tom blesku, který v dětinství jeho z jeho obličeje pocházet viděl, na kříži zase poznal; protož zase poznova tehdáž k němu řekl: „Pamatůj na mě, Pane, když přijdeš do království tvého.“

Píší též někteří škribenti, že když mnohdykráte ti svatí lidé přes veliké hory zhůru aneb dolu s velikým nebezpečenstvím života buď jít, aneb jet museli a někdy, kam se obrátit mají, dokonce nevěděli, aby z těch skalnatých vrchů dolu zase sjíti mohli, tehdy znenadání z svejch doupat všelijaká lítá zvěř ven vyšla, jakožto lvi, nedvědi, draci a těm podobné zvířata, kteráž napřed hlubokou poklonu tomu svatému dítěti učinivše, potom jim po těch hrozných horách cestu ukazovali. A tak stvoření Stvořiteli svému posluhovalo; jak Maria Panna k svaté Brigidě sama vyjevila, že ta hovada větší čest jemu než sami lidé prokazovali.

Paměti též hodné jest, že i ptáčkové svým líbezným zpěvem mimo jdoucího Pána Ježíše vítali a jej pozdravovali. Neb když ty nejsvětější tři osoby, Ježíš, Maria a Josef, téměř ku konci té pouště přišly, toť hle velmi veliký houf všelijakého ptactva v cestu jim přiletěli, kterýž tak velikou radost na sobě ukazovali, jako by Pána Ježíše velmi dobře znali. Tu ti rozmilí ptáčkové vokolo Marie Panny a svatého Josefa semotam lítali a netoliko svým líbezným zpěvem radostně zpívali, nýbrž, což nejvíce podivení hodného jest, zřetedlnýma slovy křičeli: „Vítáme tě, Ježíši! Vítáme tě, králi!“ kterémužto zázraku Maria i Josef netoliko velice se divili, ale i velikou božskou radostí naplnění byli. A tak Pán Bůh skrze ta nerozumná hovádka to vynahradil, co rozumní lidé učiniti zanedbali.

Nová úprava pohřebních obřadů pro nakládání s urnami.

Pan arcibiskup Graubner schválil 4. 11. 2023 prozatímní text dodatku k pohřebním obřadům, který se týká nakládání s urnami. Je to informace, která se týká části věřících, proto zde publikuji její výtah. Přímo nesouvisí s Vánocemi, ale pohřby máme i o Vánocích.

Cituje úpravu Kongregace pro nauku víry:

3. Pohřeb do země je nejvhodnější formou, jak vyjádřit víru a naději ve vzkříšení těla.

4. Pokud se nevyskytují při rozhodnutí pro kremaci důvody odporující křesťanské nauce, církev slaví pohřební obřady

a pak doprovází pohřeb žehem podle specifických liturgických instrukcí.
5. Popel zesnulého musí být uložen zpravidla na posvátném místě, to znamená na hřbitově.
6. Z uvedených důvodů je uchovávání popela doma v obydlí nepřípustné.
7. Není dovoleno rozptylování popela do vzduchu, na zem, nebo do vody, nebo jakýmkoli jiným způsobem.
8. V případě, že by zesnulý naléhavě trval na kremaci a rozptýlení svého popela do přírody z důvodů odporujících křesťanské víře, je třeba odmítnout pohřební obřady podle ustanovení práva.
Pan arcibiskup schválil texty pro zádušní mši svatou s přítomností urny s popelem, texty pro uložení urny do hrobu, nebo kolumbária na hřbitově.
Zvláštní texty se použijí pro pokřtěného, který nežil svoji víru, ani pozůstalí nejsou praktikující a neorientují se v křesťanské liturgii. Jak pro rozloučení v kostele, tak na hřbitově.
Za nepokřtěného zesnulého, kdy není možné vykonat křesťanský pohřeb, je možné použít modlitbu za zemřelého jako skutek milosrdenství.
Také je schválen zvláštní text pro rozloučení za mrtvě narozené děti.

Jáhen Václav

Arciděkanství Kladno
náměstí Starosty Pavla 2 - 3
272 00 Kladno
Tel.: 312 24 26 28
e-mail:
martin.chleborad @ gmail.com
Internet: farnostkladno.cz
https://
farnostkladno.wordpress.com/

POŘAD BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2023
A NA NOVÝ ROK 2024

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kladně (nám. Starosty Pavla)

24.12. 4. neděle adventní ..... 10.00 h.
24. 12.Vigilie Narození Páně, "Půlnoční" mše ..... 24.00 h.
25. 12.Slavnost Narození Páně, mše..... 10.00 h.
26. 12.Svátek sv. Štěpána, mše..... 10.00 h.
27.12. Česká mše vánoční J.J. Ryby..... 18.00 h.
31. 12.svátek sv. rodiny Ježíše, Marie, Josefa - s obnovou manželských slibů..... 10:00 h.
1.1.2024 Nový rok - Slavnost Matky Boží Panny Marie, mše ..... 10.00 h.

Náměstí Starosty Pavla

1.1.2024 Ekumenická bohoslužba..... 16.00 h.

Zámecká kaple sv. Vavřince

28. 12.Svátek sv. Mláďátek betlémských, mše + malý vánoční koncert..... 18.00 h..

Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně - Kročehlavy (Školská ul.)

24. 12.Vigilie Narození Páně (s předáním betlémského světla), mše ..... 16.00 h.
25. 12.Slavnost Narození Páně, mše..... 8.30 h.
26. 12.Svátek sv. Štěpána, mše …..... 8.30 h.
31. 12.svátek sv. rodiny Ježíše, Marie, Josefa - s obnovou manželských slibů..... 8:30 h.
31. 12.Poděkování za uplynulý rok, mše..... 16.00 h.
1.1.2024 Nový rok - Slavnost Matky Boží Panny Marie, mše ..... 8.30 h.

Kaple sv. Floriána - třída T. G. Masaryka (pěší zóna – centrum města)

24. 12.Vigilie Narození Páně, mše ..... 15.00 h.
25. 12.Slavnost Narození Páně, mše..... 18.00 h.
26. 12.Svátek sv. Štěpána, mše …..... 18.00 h.
30.12. svátek sv. rodiny Ježíše, Marie, Josefa - s obnovou manželských slibů..... 18.00.h.
31.12. Adorace ..... 14.00 h.
31. 12.Poděkování za uplynulý rok, mše..... 15.00 h.
1.1.2024 Nový rok - Slavnost Matky Boží Panny Marie, mše ..... 18.00 h.

Kostel sv. Mikuláše Vrapice (konečná MHD č. 4)

25. 12., 26. 12., 31.12. a 1.1.2024 mše vždy v ..... 8.30 h.

Kostel sv. Mikuláše - Švermov - Hnidousy (konečná MHD č. 2)

24. 12.Vigilie Narození Páně, "Půlnoční" mše ..... 24.00 h.
25. 12., 26. 12., 31.12. a 1.1.2024 mše vždy v ..... 10.30 h.
26.12. Vánoční koncert, soubor Gemini Musicales ..... 16:00 h.

Příležitost ke svátosti smíření ve všední den je 1/2 hod. před bohoslužbou.